วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด: วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 เลขหน้า 270-279
Journal of Roi Et Rajabhat University: Science and Technology 6(3), 270-279

ความต้องการในการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี สำหรับฟาร์มสุกรของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน

The Need to Promote Swine Farming in Accordance with Good Agricultural Practice Standards for Farmers in Lamphun Province

พิเชษฐ์ ประทุมเทพ*, นภารัศม์ เวชสิทธิ์นิรภัย, พุฒิสรรค์ เครือคำ, ปิยะ พละปัญญา
Pichet Prathumthep*, Napharat Vetchasitniraphai, Phutthisun Kruekum, Piya Palapanya
สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและการพัฒนาชนบท คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้
Division of Resources Development and Agricultural Extension,
Faculty of Agricultural Production, Maejo University
*Corresponding Author: meansharkmelon@gmail.com

Received: 11 October, 2025; Revised: 9 November, 2025; Accepted: 26 November, 2025

Abstract

Nowadays, consumers have begun to pay attention to and are interested in the source of raw materials that meet standards and are clean and safe. Swine farming according to GAP standards is accepted by both the public and private sectors in producing quality raw materials. This research aimed to study the factors affecting the desire to promote Swine farming according to good agricultural practices standards for Swine farms of farmers in Lamphun Province. A questionnaire was used to collect data from 148 Swine farmers in Lamphun Province. The statistics used for data analysis included descriptive statistics and multiple regression analysis. The results of the study found that there were 2 independent variables that affected the desire to promote Swine farming according to good agricultural practices standards for Swine farms: the amount of income from Swine farming had a positive relationship (Sig. = 0.05) and the number of contacts with the Swine Raisers Association had a negative relationship (Sig. = 0.01). All independent variables the need for promotion of Swine farming according to good agricultural practices of farmers in Lamphun Province was predicted at 22.50 percent (R2 = 0.225). The results of the analysis of problems and obstacles of farmers regarding promotion of Swine farming according to good agricultural practices for Swine farms in Lamphun Province were at a moderate level (average 2.65).

Keywords: Swine Farm; Good Agricultural Practices; Need of the Farmers; Promotion of Swine Farming According to Standards

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันผู้บริโภคได้เริ่มหันมาให้ความสำคัญและสนใจในแหล่งที่มาของวัตถุดิบที่ได้มาตราฐานและสะอาดปลอดภัย ซึ่งการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐาน GAP นั้นเป็นที่ยอมรับของทั้งภาครัฐและเอกชนในการผลิตวัตถุดิบที่ได้คุณภาพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการในการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร ในจังหวัดลำพูน จำนวน 148 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพรรณนา และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวที่มีผลต่อความต้องการในการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่

วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด: วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 เลขหน้า 270-279
Journal of Roi Et Rajabhat University: Science and Technology 6(3), 270-279

ดีสำหรับฟาร์มสุกร คือ จำนวนรายได้จากการเลี้ยงสุกร มีความสัมพันธ์ในทางบวก (Sig = 0.05) และจำนวนการติดต่อกับสมาคมผู้เลี้ยงสุกร มีความสัมพันธ์ทางลบ (Sig. = 0.01) โดยตัวแปรอิสระทั้งหมด สามารถพยากรณ์ความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน ได้ร้อยละ 22.50 (R^2 = 0.225) และผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรเกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรกรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรขในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.65)

คำสำคัญ: ฟาร์มสุกร; การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี; ความต้องการของเกษตรกร; การส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐาน

บทนำ

ในช่วงปี 2565 การเลี้ยงสุกรมีความก้าวหน้าไปจากเดิมอย่างมาก มีการนำเข้าสุกรพันธุ์ต่างประเทศหลายพันธุ์ เช่น สุกรพันธุ์ แลนด์เรซ (Landrace) ซึ่งมีต้นกำเนิดจากประเทศเดนมาร์ก และสุกรพันธุ์ ลาร์จไวท์ (Large White) ซึ่งมีต้นกำเนิดจากประเทศอังกฤษ (Department of Livestock Development, 2003) สุกรพันธุ์ที่นำเข้ามามีความนิยมมากกว่าพันธุ์พื้นเมือง เนื่องจากมีรูปร่างลักษณะที่ดี สามารถเพิ่มน้ำหนักได้เร็วกว่า และเนื้อมีไขมันต่ำ ส่งผลให้มีราคาขายที่ดี (Office of Agricultural Economics, 2022) วิธีการเลี้ยงและการผสมพันธุ์ได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด มีการสร้างคอกหรือโรงเรือนให้เหมาะสม บางแห่งใช้คอนกรีตทำพื้นโดยให้พื้นลาดเอียงไปทางด้านหลังเพื่อให้การทำความสะอาดง่ายขึ้น โรงเรือนบางแห่งยกพื้นสูงเพื่อให้อากาศหมุนเวียนได้ดี ซึ่งช่วยให้สุกรมีสุขภาพแข็งแรง ผู้เลี้ยงให้อาหารแบบผสมซึ่งมีคุณค่าทางโภชนาการ และดำเนินการฉีดวัคซีนตามตาราง นอกจากนี้ยังมีการคัดเลือกลักษณะพันธุ์ที่ดีมาผสม ทำให้ลูกสุกรมีอัตราการรอดสูงขึ้น

การเลี้ยงสุกรได้พัฒนาขึ้นมากทั้งการเลี้ยงดู การให้อาหารและการปรับปรุงพันธุ์มีการสร้างโรงเรือนเลี้ยงสุกร บ้านเมืองเรามีอากาศร้อนโรงเรือนสำหรับสุกรควรโปร่งมีหลังคาสูงเพื่อให้อากาศระบายได้ดีตลอดเวลา ภายในโรงเรือนอาจแบ่งเป็นคอกมีห้องเก็บอาหารและเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ (FAO, 2011) อาหารสำหรับสุกรได้รับการปรับปรุงให้มีคุณภาพสูง เป็นอาหารผสมที่มีประโยชน์ตามความต้องการของสุกร ได้แก่ พลังงาน โปรตีน ไขมัน วิตามิน และแร่ธาตุ (Tiongco, 2008) พันธุ์ของสุกรเปลี่ยนไปตามความต้องการของผู้เลี้ยงและผู้บริโภค ลักษณะของอาหารที่สุกรกิน และตามความประสงค์ของผู้บริโภค สุกรพันธุ์ต่างประเทศที่นิยมเลี้ยงกันมากและได้ผลดีมีหลายพันธุ์ เช่น พันธุ์แลนด์เรซ พันธุ์ลาร์จไวท์ พันธุ์ดูร็อค และพันธุ์ลูกผสมต่าง ๆ สุกรพันธุ์ต่างประเทศได้รับความนิยมมากกว่าสุกรพันธุ์พื้นเมืองเพราะเติบโตเร็วมีคุณภาพของซากดี (Srikanchai & Charoensook, 2018) ระเบียบมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร จะมีขั้นตอนที่ต้องทำความเข้าใจสำหรับเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน การเลี้ยงสุกรในปัจจุบันได้มีการพัฒนาจากการเลี้ยงแบบหลังบ้าน มาเป็นระบบการเลี้ยงในเชิงอุสาหกรรมทั้งในรูปแบบการเลี้ยงอิสระ และการเลี้ยงในรูปแบบเกษตรพันธะสัญญา (Contract Farming) (Wittayakun et al., 2019) รูปแบบการเลี้ยงได้มีการปรับปรุงพัฒนาในทุก ๆ ด้าน เช่น ด้านสายพันธุ์สุกรได้มีการนำเข้าจากต่างประเทศ เพื่อมาพัฒนาสายพันธุ์ภายในประเทศไทยของเรา ด้านอาหารสัตว์มีการใช้วัตถุดิบ ที่หลากหลายและความแม่นยำด้านโภชนาเริ่มใกล้เคียงกับความต้องการของสุกรที่มีการพัฒนาขึ้นมา ด้านการจัดการได้มีการนำเอาเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาใช้ให้เหมาะสมกับการผลิต ด้านการป้องกันโรคได้มีการใช้วัคซีนป้องกันโรคเดิมและโรคอุบัติใหม่ เพื่อลดการสูญเสียสำหรับสุกร

มาตรฐาน GAP เป็นระบบที่กำหนดขึ้นเพื่อควบคุมและปรับปรุงวิธีการเลี้ยงสุกรในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การจัดการฟาร์ม สุขอนามัย การดูแลสุขภาพสัตว์ ไปจนถึงการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และเหมาะสมต่อการบริโภค ผู้บริโภคคือกลุ่มที่ได้รับประโยชน์โดยตรงและสำคัญที่สุดจากมาตรฐาน GAP ความปลอดภัยของอาหารที่สูงขึ้นมาตรฐาน GAP มุ่งเน้นการควบคุมการใช้ยาปฏิชีวนะและสารเคมีอย่างเข้มงวด ทำให้เนื้อสุกรที่ได้ ปลอดจากสารตกค้าง ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ทำให้ผู้บริโภคมั่นใจได้ว่าจะได้รับประทานเนื้อสัตว์ที่ปลอดภัย คุณภาพเนื้อที่ดี การจัดการฟาร์มที่ดีตามหลัก GAP รวมถึงการดูแลสุขภาพและสวัสดิภาพของสุกรที่เหมาะสม จะส่งผลให้สุกรมีสุขภาพดีและเนื้อมีคุณภาพสูงขึ้น ความมั่นใจและความโปร่งใส การที่ฟาร์มได้รับการรับรอง GAP หมายถึงฟาร์มนั้นผ่านการตรวจสอบและสามารถ สอบ

วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด: วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 เลขหน้า 270-279
Journal of Roi Et Rajabhat University: Science and Technology 6(3), 270-279

ย้อนกลับ แหล่งที่มาของสุกรได้ ผู้บริโภคจึงมีความมั่นใจในกระบวนการผลิตและสามารถเลือกซื้อสินค้าที่มีมาตรฐานได้ การลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ การควบคุมและป้องกันโรคระบาดในฟาร์มอย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐาน GAP ช่วยลดความเสี่ยงที่โรคจากสัตว์จะแพร่มาสู่คน สำหรับเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร การนำมาตรฐาน GAP มาใช้ก็ส่งผลดีในหลายด้าน เช่นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การจัดการฟาร์มที่เป็นระบบตามหลัก GAP เช่น การจัดการโรงเรือน การให้อาหารและน้ำ การควบคุมโรค จะช่วยให้สุกรมีสุขภาพดี เจริญเติบโตได้ดี ทำให้ ลดการสูญเสีย จากการเจ็บป่วยหรือตาย และ ลดต้นทุน ในการรักษาโรค การยกระดับคุณภาพและมูลค่าสินค้า เนื้อสุกรที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ สามารถ เพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตทำให้เกษตรกรสามารถขายสินค้าได้ในราคาที่ดีกว่า การเข้าถึงตลาด มาตรฐาน GAP เป็นกุญแจสำคัญในการเปิดโอกาสให้เกษตรกรสามารถ เข้าสู่ตลาดขนาดใหญ่ หรือตลาดส่งออกที่ต้องการผลิตภัณฑ์ที่มีการรับรองคุณภาพและความปลอดภัย การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี GAP ครอบคลุมถึงการจัดการของเสียและสิ่งแวดล้อมในฟาร์ม ซึ่งช่วย ลดปัญหามลภาวะ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนรอบข้าง ความยั่งยืนในอาชีพ การผลิตที่เป็นมาตรฐานและปลอดภัยต่อผู้บริโภค สร้างความมั่นคงในระยะยาวให้กับอาชีพการเลี้ยงสุกร ทำให้เกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองและมีอาชีพที่ยั่งยืน การเลี้ยงสุกรตามมาตรฐาน GAP จึงไม่เป็นเพียงแค่ข้อบังคับ แต่เป็น กลยุทธ์สำคัญ ในการยกระดับอุตสาหกรรมสุกรของประเทศ ให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก พร้อมทั้งสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคว่าได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ปลอดภัย มีคุณภาพ และมาจากแหล่งผลิตที่ยั่งยืน

เนื่องด้วยในปัจจุบันได้มีการออกข้อปฏิบัติการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร มกษ.6403 - 2558 Ministry of Agriculture and Cooperatives (2015) โดยมีการสนับสนุนจากทั้งหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนที่จะให้เกษตรกร ผู้เลี้ยงสุกรมีการเลี้ยงสุกรให้ได้ตามมาตรฐาน GAP ของฟาร์มสุกรตามที่ได้มีการออกข้อกำหนดมานั้น แต่ในปัจจุบันก็ยังมีเกษตรกรบางกลุ่มบางรายที่ยังมีการเลี้ยงสุกรแบบเดิมตาม ในอดีตหรือเลี้ยงแบบหลังบ้าน จึงทำให้ยังไม่ได้ตรงตามมาตรฐาน GAP และในปัจจุบันทางด้านผู้บริโภคเองได้คำนึงถึงแหล่งที่มาของวัตถุดิบมากขึ้นเพราะได้มีการเกิดเหตุการณ์ผู้บริโภคได้ทานวัตถุดิบที่ไม่สะอาดและไม่ได้มาจากแหล่งที่มาที่ได้มาตรฐาน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาความต้องการในการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร โดยพิจารณาถึงลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรในจังหวัดลำพูน และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับความต้องการในการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน ตลอดจนศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับนำไปวางแผนในการพัฒนาและส่งเสริมการเลี้ยงสุกรในระบบการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร ในพื้นที่ที่ทำการวิจัยและพื้นที่ใกล้เคียงต่อไป เพื่อให้ได้สุกรที่ปลอดภัย มีคุณภาพ เหมาะสมในการนำไปบริโภคเป็นอาหาร และเป็นการพัฒนาฟาร์มสุกรของไทยอีกด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาความต้องการในการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน การศึกษาครั้งนี้ได้ดำเนินการวิจัยในพื้นที่จังหวัดลำพูน ทั้งนี้ในพื้นที่จังหวัดลำพูน มีทั้งหมด 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำพูน อำเภอแม่ทา อำเภอบ้านโฮ่ง อำเภอลี้ อำเภอทุ่งหัวช้าง อำเภอป่าซาง อำเภอบ้านธิ และอำเภอเวียงหนองล่อง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรในจังหวัดลำพูน โดยเลี้ยงสุกรลูกผสม มีการให้อาหารทั้งแบบหัวอาหารและผสมเอง มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 236 ราย การวิจัยในครั้งนี้จึงได้กำหนดให้มีการสุ่มตัวอย่าง เพื่อหาเกษตรกรตัวอย่างที่จะใช้เป็นตัวแทนในการเก็บข้อมูลการวิจัย โดยใช้วิธีคำนวณเพื่อหาขนาดของกลุ่มประชากรตัวอย่างจากประชากร

วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด: วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 เลขหน้า 270-279
Journal of Roi Et Rajabhat University: Science and Technology 6(3), 270-279

ทั้งหมด 236 ราย จากสูตรของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมให้มีความคลาดเคลื่อน 0.05 ดังนั้น จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร) จำนวน 148 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการค้นคว้าจากตำรา หนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Close – ended questions) และคำถามปลายเปิด (Open – ended Question) โดยแบ่งข้อความออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรในจังหวัดลำพูน โดยมีรายละเอียดดังนี้ ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา, ข้อมูลลักษณะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนแรงงาน รายได้รวมในครัวเรือน หนี้สินในครัวเรือน พื้นที่ถือครอง จำนวนสุกรในฟาร์ม, ข้อมูลลักษณะทางสังคม ได้แก่ ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกร การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรจากสื่อต่าง ๆ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการในการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร จังหวัดลำพูน ใช้แบบทดสอบความต้องการในการส่งเสริม 8 ด้าน ได้แก่ ด้านองค์ประกอบฟาร์ม ด้านอาหารสำหรับสุกร ด้านน้ำสำหรับสุกร ด้านการจัดการฟาร์ม ด้านสุขภาพสัตว์ ด้านสวัสดิภาพสัตว์ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการบันทึกข้อมูล โดยลักษณะคำถามเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 5 ระดับ คือ ต้องการมากที่สุด = 5 คะแนน, ต้องการมาก = 4 คะแนน, ต้องการปานกลาง = 3 คะแนน, ต้องการน้อย = 2 คะแนน, ต้องการน้อยที่สุด = 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นการสอบถามปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของเกษตรกรของเกษตรกร ซึ่งในส่วนของการสอบถามปัญหาอุปสรรคใช้แบบทดสอบโดยการวัดระดับของปัญหาทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านองค์ประกอบฟาร์ม ด้านอาหารสำหรับสุกร ด้านน้ำสำหรับสุกร ด้านการจัดการฟาร์ม ด้านสุขภาพสัตว์ ด้านสวัสดิภาพสัตว์ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการบันทึกข้อมูล โดยลักษณะคำถามเป็นมาตรส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 5 ระดับ คือต้องการมากที่สุด = 5 คะแนน, ต้องการมาก = 4 คะแนน, ต้องการปานกลาง = 3 คะแนน, ต้องการน้อย = 2 คะแนน, ต้องการน้อยที่สุด = 1 คะแนน และในส่วนของข้อเสนอแนะของเกษตรกรเกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรของเกษตรกรใน จังหวัดลำพูน โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended questions) มีทั้งหมด 8 ด้าน ได้แก่ ด้านองค์ประกอบฟาร์ม ด้านอาหารสำหรับสุกร ด้านน้ำสำหรับสุกร ด้านการจัดการฟาร์ม ด้านสุขภาพสัตว์ด้านสวัสดิภาพสัตว์ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้าน การบันทึกข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีลักษระคำถามแบบปลายปิด (close-ended questions) และคำถามแบบปลายเปิด (open-ended questions) จากกลุ่มตัวอย่างเกษตรกร 148 ราย

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาค้นคว้าจากตำราหนังสือ บทความเชิงวิชาการ วารสาร ส่งตีพิมพ์ รวมถึงข้อมูลการค้นคว้าผ่านระบบออนไลน์ และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อ เช่น กรมปศุสัตว์

การทดสอบเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำไปทดสอบเพื่อหาความเที่ยงตรง (Validity) และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) เป็นการหาความสอดคลองกลมกลืนของเนื้อหาตามหลักการหรือทฤษฎี และตรงตามโครงสร้างเนื้อหาที่ได้กำหนด หรือสร้างขึ้นในแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ทำการตรวจสอบแก้ไขภาษาที่ใช้ให้รัดกุมยิ่งขึ้น

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดสอบกับเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรที่ไม่ใช่ประชากรในการวิจัย จำนวน 30 ราย แล้วนำไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งเป็นการวัดประสิทธิภาพ

วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด: วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 เลขหน้า 270-279
Journal of Roi Et Rajabhat University: Science and Technology 6(3), 270-279

ของเครื่องมือว่า มีลักษณะเชื่อถือได้เพียงใด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของคอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ตรวจสอบก่อนนำไปใช้ในการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้ความเชื่อมั่นที่ได้ต้องมีค่าไม่น้อยกว่า 0.07 หมายความว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความเชื่อมั่นที่เชื่อถือได้ และสามารถนำไปทดสอบกับประชากร เวลา และสถานที่อื่น ๆ ที่มีความใกล้เคียงกันได้โดยมีความเชื่อมั่นสูง จึงสามารถนำแบบสอบถามที่ใช้สำหรับงานวิจัยนี้ไปเก็บข้อมูลได้ โดยประชากรที่ใช้ในการทดสอบ คือ กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรในอำเภอแม่แตงจังหวัดเชียงใหม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม และจัดลำดับข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมา วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา และแจกแจงความถี่ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย ทางสังคมศาสตร์ เพื่อทำการแจกแจงข้อมูลที่ได้ในแต่ละส่วนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรจังหวัดลำพูน โดยการใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เช่น ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) และค่าต่ำสุด Minimum) เพื่อใช้ในการแจกแจงความถี่และจัดลำดับของข้อมูล

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการได้รับการส่งเสริมโดยใช้แบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติทาง การเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรจังหวัดลำพูน ใช้แบบทดสอบความรู้ 8 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบฟาร์ม ด้านอาหารสำหรับสุกร ด้านน้ำสำหรับสุกร ด้านการจัดการฟาร์ม ด้านสุขภาพสัตว์ ด้านสวัสดิภาพสัตว์ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการบันทึกข้อมูล โดย การใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) จัดกลุ่มให้เป็นคะแนน เพื่อใช้ในการจัดลำดับความต้องการได้รับการส่งเสริมการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรจังหวัดลำพูน โดยสามารถแปลผลค่าเฉลี่ย ความต้องการได้รับการส่งเสริมการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการในการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรของเกษตรกร ในจังหวัดลำพูน โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Enter

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหาจัดกลุ่มให้เป็นระดับของปัญหา เพื่อใช้ในการจัดระดับปัญหา มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรของเกษตรกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรในจังหวัดลำพูน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรของเกษตรกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรในจังหวัดลำพูนตามที่เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรได้ตอบไว้ในข้อคำถามแบบปลายเปิดใน แบบสอบถาม

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ จากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรในจังหวัดลำพูน จำนวน 143 คน โดยแบ่งผลการวิจัยออกเป็น ดังนี้

ข้อมูลลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล ลักษณะทางเศรษฐกิจ และลักษณะทางสังคม

พบว่า เกษตรกรที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 43.66 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีสถานภาพสมรส มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.51 คน มีจำนวนแรงงานเฉลี่ย 2.38 คน มีหนี้สินเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรเฉลี่ย 127,571.33 บาท มีรายได้จากการเลี้ยงสุกรเฉลี่ย 243,804.20 บาทต่อปี มีพื้นที่ถือครองทั้งหมดในการทำการเกษตรเฉลี่ย 4 ไร่ มีจำนวนสุกรในฟาร์มเฉลี่ย 1,128.60 ตัว เกษตรกรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรจากสื่ออินเตอร์เน็ต (เว็บไซต์ Youtube Line Facebook ฯลฯ) เป็นหลัก เฉลี่ย 1.17 ครั้งต่อปี โดยประเด็นด้านสุขภาพสัตว์เป็นประเด็นหลักที่ติดต่อกับเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ เกษตรกรได้มีการติดต่อกับสมาคมผู้เลี้ยงสุกรเฉลี่ย 2.24 ครั้งต่อปี เกษตรกรมีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรเฉลี่ย 12.49 ปี และเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์การดูงานด้านการเลี้ยงสุกร (GAP)

วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด: วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 เลขหน้า 270-279
Journal of Roi Et Rajabhat University: Science and Technology 6(3), 270-279

ความต้องการในการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐาน GAP

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 (S.D. = 0.225) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า 1 ด้าน ที่มีระดับความต้องการอยู่ในระดับมากคือ ด้านสุขภาพสัตว์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ส่วนอีก 7 ด้าน มีค่าเฉลี่ยความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร อยู่ในระดับปานกลา ง ประกอบด้วย ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสวัสดิภาพสัตว์ ด้านการจัดการฟาร์ม ด้านการบันทึกข้อมูล ด้านน้ำสำหรับสุกร ด้านอาหารสำหรับสุกร และด้านองค์ประกอบฟาร์ม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32, 3.31, 3.31, 3.25, 3.13, 3.06, 2.69 ตามลำดับ รายละเอียดตาม Table 1

Table 1 Analysis of Data on Needs for Promoting Standard Pig Farming Practices (Good Agricultural Practices) for Farmers' Pig Farms in Lamphun Province

Pig Farming Promotion	$\bar{X}$	S.D.	Interpretation of Need Level
1. Farm Components	2.69	0.466	Moderate
2. Pig Feed	3.06	0.438	Moderate
3. Pig Water	3.13	0.502	Moderate
4. Farm Management	3.31	0.485	Moderate
5. Animal Health	3.62	0.664	High
6. Animal Welfare	3.31	0.505	Moderate
7. Environment	3.32	0.397	Moderate
8. Data Recording	3.25	0.447	Moderate
Overall Needs	**3.21**	**0.225**	Moderate

ความต้องการในการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า 3 อันดับแรกที่เกษตรกรต้องการการส่งเสริม คือ ด้านสุขภาพสัตว์ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสวัสดิภาพสัตว์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการระบาดของโรคสามารถทำลายฟาร์มและสร้างความเสียหายให้กับสุกรได้โดยรวดเร็ว ฟาร์มสุกรจำเป็นจะต้องมีสภาพแวดล้อมที่สะอาดและปลอดภัย เพื่อประสิทธิภาพในการเจริญเติบโตและป้องกันการระบาดของโรค อีกทั้งสวัสดิภาพของสัตว์ยังมีผลต่อคุณภาพของเนื้อสุกรและมีผลต่อราคาขายของผลิตภัณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Sirinansa et al. (2024) ที่ศึกษาเรื่อง การยอมรับและการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มโคนม ของเกษตรกรกลุ่มสมาชิกเชียงใหม่เฟรชมิลค์ จังหวัดลำพูน พบว่า เกษตรยอมรับการปฏิบัติตาม ทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มโคนมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดย 3 อันอันแรกที่เกษตรกรให้ความสำคัญ คือ ด้านการจัดการฟาร์ม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสุขภาพสัตว์

ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการในการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตาม GAP

พบว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมด 15 ตัวแปร สามารถพยากรณ์ความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน ได้ร้อยละ 22.50 (R^2 = 0.225) และเมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่มีผลต่อความต้องการในการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรของเกษตรกร ในจังหวัดลำพูน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า มี 2 ตัวแปร คือ จำนวนรายได้จากการเลี้ยงสุกร มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจำนวนการติดต่อกับสมาคมผู้เลี้ยงสุกร มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 รายละเอียดตาม Table 2

วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด: วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 เลขหน้า 270-279
Journal of Roi Et Rajabhat University: Science and Technology 6(3), 270-279

Table 2 Analysis of Factors Affecting the Demand for the Promotion of Good Agricultural Practices (GAP) Standardized Pig Farming Among Farmers in Lamphun Province

Independent Variable	Demand for Swine Farming Promotion (Dependent Variable)		
	B	**t**	**Sig.**
1. Gender	.038	.960	.339
2. Age	.005	.972	.333
3. Education Level	-.063	-1.304	.195
4. Marital Status	.063	1.075	.285
5. Number of Household Members	-.039	-1.614	.109
6. Amount of Debt Related to Pig Farming	-1.235E-6	-1.904	.059
7. Total Number of Laborers	-.010	-.556	.579
8. Income from Pig Farming	2.785E-6	2.583	.011
9. Size of Agricultural Land	-.017	-.468	.641
10. Total Number of Pigs	.000	-1.437	.153
11. Awareness of Good Agricultural Practices (GAP) Standards	.007	.331	.741
12. Number of Interactions with Livestock Department Officers	.040	1.865	.064
13. Contact with Pig Farmers' Associations	-.059	-2.684	.008
14. Experience in Pig Farming	-.010	-1.548	.124
15. Experience in Study Visits Related to Pig Farming	-.161	-1.867	.064
Constant	3.209	15.416	.000
R^2 = .225 (22.50%) F = 2.463 Sig. F = 0.003			

หมายเหตุ B: Unstandardized Coefficient
t: t-statistic
Sig. (นัยสำคัญ): Significance (or p-value)

ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการในการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรของเกษตรกร ในจังหวัดลำพูน จากการศึกษาพบว่า จำนวนรายได้จากการเลี้ยงสุกร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถอธิบายได้ว่า เกษตรกรที่มีรายได้เพิ่มขึ้นมีความต้องการการสนับสนุนส่งเสริมพัฒนาการเลี้ยงสุกรให้เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเนื่องจาก รายได้ที่เพิ่มขึ้นเกษตรกรจึงมีทุนที่จะนำมาพัฒนาฟาร์มให้มีคุณภาพมาตรฐานมากขึ้น อีกทั้งยังเห็นว่าหากมีการปฏิบัติตามมาตรฐานการเกษตรที่ดีจะสามารถผลิตสุกรที่มีคุณภาพสูงขึ้นได้ ส่งผลให้เกษตรกรจำหน่ายสุกรได้ในราคาที่ดีกว่าก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐาน รวมถึงช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคหรือปัญหาทางสุขภาพในสุกร ทำให้สุกรมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง และสามารถเติบโตได้ดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อรายได้ทั้งหมดของฟาร์ม อีกทั้งการปฏิบัติตามมาตรฐานการเกษตรที่ดีอาจช่วยให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงตลาดที่กว้างขึ้น เพราะบางตลาดอาจมีการควบคุมคุณภาพของสินค้าโดยจะรับแต่สินค้าที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการเกษตรเท่านั้น ทำให้เกษตรกรสามารถขายสินค้าได้มากขึ้นและมีรายได้เพิ่มเติม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bunyanit & Sirisunyaluck (2019) ที่ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับการรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีของเกษตรผู้ปลกข้าวในอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า รายได้จากการขายผลผลิตของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีผลเชิงบวกต่อการได้รับการรับรอง ตามระบบเกษตรที่ดีสำหรับข้าว กล่าวได้ว่าเกษตรกรที่มีรายได้จากการขายผลผลิตมาก จะมีแนวโน้มในการได้รับรองตามระบบเกษตรที่ดีสำหรับข้าวมากกว่าเกษตรกรที่มีรายได้จากการขาย

วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด: วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 เลขหน้า 270-279
Journal of Roi Et Rajabhat University: Science and Technology 6(3), 270-279

ผลผลิต น้อย อาจเป็นเพราะว่าเกษตรกรที่มีรายได้จากการ ขายผลผลิตมากขึ้น มีเงินทุนในการซื้อปัจจัยการผลิตทำให้สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขจึงได้รับการรับรอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Palee et al. (2020) ศึกษาเรื่อง ความรู้และการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มโคนมของเกษตรกร ผู้เลี้ยงโคนม อำเภอสันกำแพงและอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า รายได้จากการเลี้ยงโคนมมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปฏิบัติทางการเกษตรกรที่ดีสำหรับฟาร์มโคนมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การติดต่อกับสมาคมผู้เลี้ยงสุกร มีความสัมพันธ์ในทางลบกับความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 สามารถอธิบายได้ว่า เกษตรกรที่มีการติดต่อกับสมาคมผู้เลี้ยงสุกรเพิ่มขึ้นจะทำให้มีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีลดลง อาจเนื่องจากเกษตรกรที่ติดต่อกับทางสมาคมผู้เลี้ยงสุกรอาจได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ และเพียงพอสำหรับการทำฟาร์มสุกร เช่น ช่องทางการจำหน่ายสุกร วิธีบริหารจัดการฟาร์มสุกรให้ได้มาตรฐาน ข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกร เป็นต้น ทำให้เกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีลดลง เพราะสามารถนำข้อมูลที่ได้จากสมาคมผู้เลี้ยงสุกรมาต่อยอดและพัฒนาฟาร์มสุกรของตนเองให้เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Supapunt et al. (2021) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานการรับรองตามการผลิตทางการเกษตรดีที่เหมาะสม (GAP) ในภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย พบว่า เกษตรกรมีระดับความรู้ที่มากพอเพื่อการผลิตผัก GAP จะไม่ต้องการการอบรม หรือการช่วยเหลือสนับสนุนเกี่ยวกับความรู้มาตรฐาน GAP เพิ่มเติมเนื่องจากเกษตรกรมีความเชื่อมั่นในการผลิตผักตามมาตรฐานดังกล่าวว่ามีความปลอดภัยปราศจากสารเคมีตกค้างจากประสบการณ์และความรู้ที่ตนเองสะสมมาหรือได้มีการแลกเปลี่ยนจากผู้เชี่ยวชาญ

ปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรของเกษตรกร

พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรเกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตาม GAP สำหรับฟาร์มสุกรของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน ในภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรฯ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 (S.D. = 0.330) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มี 4 ด้าน ที่อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านสวัสดิภาพสัตว์ รองลงมาคือ ด้านสุขภาพสัตว์ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการจัดการฟาร์ม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17, 3.07, 2.73 และ 2.73 ตามลำดับ ส่วนอีก 4 ด้าน ที่อยู่ในระดับน้อย ประกอบด้วย ด้านการบันทึกข้อมูล ด้านอาหารสำหรับสุกร ด้านน้ำสำหรับสุกร และด้านองค์ประกอบฟาร์ม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57, 2.47, 2.44 และ 2.05 ตามลำดับ รายละเอียดตาม Table 3

Table 3 Analysis of Problems and Obstacles Regarding the Promotion of Good Agricultural Practices (GAP) Standardized Pig Farming Among Farmers in Lamphun Province

GAP Standards for Pig Farms	Level of Problem/Obstacle					$\bar{X}$	S.D.	Interpretation
	Very Low	Low	Moderate	High	Very High			
1. Farm Infrastructure	19 (13.29)	99 (69.23)	24 (16.78)	1 (0.70)	0 (0.00)	2.05	0.573	Low
2. Animal Feed for Pigs	16 (11.19)	53 (37.0)6	65 (45.45)	9 (6.29)	0 (0.00)	2.47	0.776	Low
3. Water Supply for Pigs	15 (10.49)	66 (46.15)	46 (32.17)	16 (11.19)	0 (0.00)	2.44	0.828	Low
4. Farm Management	13 (9.09)	40 (27.97)	63 (44.06)	27 (18.88)	0 (0.00)	2.73	0.874	Moderate

วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด: วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 เลขหน้า 270-279
Journal of Roi Et Rajabhat University: Science and Technology 6(3), 270-279

5. Animal Health	12 (8.39)	27 (18.88)	43 (30.07)	61 (42.66)	0 (0.00)	3.07	0.976	Moderate
6. Animal Welfare	2 (1.40)	25 (17.48)	62 (43.36)	54 (37.76)	0 (0.00)	3.17	0.763	Moderate
7. Environmental Management	6 (4.20)	48 (33.57)	67 (46.85)	22 (15.38)	0 (0.00)	2.73	0.769	Moderate
8. Record Keeping	9 (6.29)	49 (34.27)	80 (55.94)	5 (3.50)	0 (0.00)	2.57	0.667	Low
Overall Perceived Needs						**2.65**	**0.330**	**Moderate**

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาสรุปได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ มีความต้องการที่จะได้รับการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตาม GAP อยู่ในระดับปลานกลาง เนื้องจากการระบาดของโรคในปีที่ผ่านมาได้สร้างความเสียหายไว้อย่างมากกับเกษตรกร ทำให้เกษตรกรส่วนใหญ่จำเป็นต้องจัดการสภาพแวดล้อมให้สะอาดและปลอดภัย เพื่อประสิทธิภาพในการป้องกันการระบาดของโรคขึ้นอีก และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของเกษตรกรในการต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐาน GAP คือ จำนวนรายได้จากการเลี้ยงสุกร และจำนวนการติดต่อกับสมาคมผู้เลี้ยงสุกร เกษตรกรที่มีรายได้เพิ่มขึ้น จึงมีความต้องการการสนับสนุนส่งเสริมพัฒนาการเลี้ยงสุกรให้เป็นไปตามมาตรฐาน GAP เนื่องจาก รายได้ที่เพิ่มขึ้นเกษตรกรจึงมีทุนที่จะนำมาพัฒนาฟาร์มให้มีคุณภาพมาตรฐานมากขึ้น และเกษตรกรที่มีการติดต่อกับสมาคมผู้เลี้ยงสุกรมากขึ้นจะทำให้มีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐาน GAP ลดลง เนื่องจากเกษตรกรที่ติดต่อกับทางสมาคมผู้เลี้ยงสุกรอาจได้รับข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ และเพียงพอสำหรับการทำฟาร์มสุกร ทำให้เกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรตามมาตรฐาน GAP ลดลง เพราะสามารถนำข้อมูลที่ได้จากสมาคมผู้เลี้ยงสุกรมาต่อยอดและพัฒนาฟาร์มสุกรของตนเองให้เป็นไปตามมาตรฐาน GAP ได้

เอกสารอ้างอิง

Bunyanit, A., & Sirisunyaluck, R. (2019). Factors influencing obtaining good agricultural practice certification of rice growers in Phrao District, Chiang Mai Province. *Khon Kaen Agriculture Journal*, *47*(suppl. 1), 167–172. https://ag2.kku.ac.th/kaj/PDF.cfm?filename=28_Ext21.pdf&id=3417&keeptrack=6

Department of Livestock Development. (2003). *Animal breeds* (Revised). Extension and Public Relations Group, Bureau of Livestock Development and Technology Transfer, Department of Livestock Development.

FAO. (2011). *Rural structures in the tropics: Design and development* (Livestock housing chapter). FAO.

Ministry of Agriculture and Cooperatives. (2015). *Thai agricultural standard TAS 6403-2015*: *Good agricultural practices for pig farm*. National Bureau of Agricultural Commodity and Food Standards (ACFS). https://pvlo-lbr.dld.go.th/webnew/images/docdownloads/StandardFarm/11.pdf

National Swine Raisers Association. (2022). *Situation and trends of swine products, 2022*. https://www.opsmoac.go.th/ratchaburi-dwl-files-432991791193

Palee K., Kanokhong K., Sakkatat P., & Kruekum P. (2020). Knowledge and Good Agriculture Practice For Dairy Cattle Farm of Farmers Rearing Dairy Cattle in Sankampaeng and Mae On districts, Chiang Mai. *Journal of Agricultural Research and Extension*, *39*(3), 65-77.https://li01.tci-thaijo.org/index.php/MJUJN/article/view/240774/175456

Sirinansa P., Poung-ngamchuen J., Rungkawat N., & Kruekum P. (2024). Chiang Mai fresh milk members's acceptance and application of good agricultural practices (GAP) for dairy farming in Lamphun

Province. *Journal of MCU Social Science Review*, *13*(2), 204-216. https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jssr/article/view/266566/182273

Srikanchai, T., & Charoensook, R. (2018). The direction of pig breeding and raising in Thailand. In *Proceedings of the 11th World Congress on Genetics Applied to Livestock Production* (p. 237). Auckland.

Supapunt, P., Intanu, P., & Chaikampun, K. (2021). Factor affecting adoption for vegetables with good agricultural practices standard in the upper north of Thailand. *Journal of Agricultural Research and Extension*, *38*(3), 152–170. https://li01.tci-thaijo.org/index.php/MJUJN/article/view/241045/173181

Tiongco, M. (2008). *Contract farming of swine in Southeast Asia as a means to improve competitiveness*. FAO.

Wittayakun, S., Chainetr, W., Kongngoen, N., Innaree, W., Tancharoenrat, P., & Marjuki, I. (2019). Case study: Productive performance and prediction of operating income of small-scale contract farming of swine in Lampang, Thailand. *Journal of Agricultural Science and Technology*, *9*(3), 177–181. https://www.davidpublisher.com/Public/uploads/Contribute/5d81840c93d1c.pdf

Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). Harper and Row.